

T.C.
ANKARA
9. İDARE MAHKEMESİ
ESAS NO : 2019/2102
KARAR NO : 2020/2257

HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ

Tarih: 26.11.2020

Sayı : 12797

DAVACI : 3M SANAYİ VE TİCARET ANONİM ŞİRKETİ

VEKİLİ : AV. GÖNENÇ GÜRKAYNAK
-UETS[16289-82077-45614]

DAVALI : REKABET KURUMU BAŞKANLIĞI /ANKARA

VEKİLİ : AV. AYPERİ SAMANTIR - Aynı Yerde

DAVANIN ÖZETİ : İş güvenlik malzemeleri sektöründe faaliyette bulunan davacı şirketin bayilerinin nihai satış fiyatını tespit etmek, bayilerine müşteri sınırlamaları getirmek, bayileri arasında ayrımcı uygulamalar yapmak suretiyle 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiğinden bahisle anılan Kanunun 16. maddesinin 3. fıkrası ve Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Halinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik'in 5. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendi, 2. fıkrası, 3. fıkrasının (a) bendi ve 7. maddesinin 1. fıkrası hükümleri uyarınca %0,5 oranında olmak üzere 876.536,62-TL idari para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 18.04.2016 tarih ve 19-16/220-99 sayılı kararının; iddia konusu ihlale ilişkin zamanaşımı süresinin dolduğu, konuya ilişkin ihlalin bulunmadığına ilişkin Yargıtay tarafından onanarak kesinleşmiş yargı kararı bulunduğu, ihlale ilişkin yeterli delil bulunmadığı, sözlü beyanlara dayanılmasının usule aykırı olduğu, kurul kararının gerekçesiz olduğu, Ankara 15. İdare Mahkemesi kararını tek ve geçersiz sebep olduğu, ihlal iddialarının gerçeği yansıtmadığı, kurul kararının kamu yararına hizmet etmediği iddia edilerek iptali istenilmektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin 17.12.2015 tarih ve E:2014/1947, K:2015/2403 sayılı kararında davacının 4045 sayılı Kanunun 4. maddesini açıkça ihlal ettiğinin ifade edildiği, Ankara 7. İdare Mahkemesinin 02.11.2018 tarih ve E:2017/619, K:2018/1821 sayılı kararının gerekçesi doğrultusunda davacının 2006 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayri safi gelirinin %0,5'i oranında idari para cezası verildiği, mahkeme kararlarının yerine getirilmesi amacıyla işlem tesis edilmesi sebebiyle zamanaşımı süresinin dolduğundan söz edilemeyeceği, davacının 4045 sayılı Kanunun 4. maddesini ihlal ettiğinin Ankara 15. İdare Mahkemesi kararı ile tespit edilmiş olması sebebiyle davacının esasa ilişkin iddialarının mezkur kararın kanun yolunda ileri sürülecek iddialar olduğu, dava konusu işlemin hukuka ve mevzuata uygun olduğu ileri sürülerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Ankara 9. İdare Mahkemesi'nce, duruşma için önceden belirlenen 02.11.2020 tarihinde duruşmaya gelen davacı vekili Av. Kemal Korhan Yıldırım ve Av. Tolga Uluay'ın iddiaları, davalı idare vekili Av. Mehmet Ali Erkan'ın savunması dinlendikten sonra duruşmaya son verilerek, dava dosyası incelenmek suretiyle gereği görüldü:

Dava, iş güvenlik malzemeleri sektöründe faaliyette bulunan davacı şirketin bayilerinin nihai satış fiyatını tespit etmek, bayilerine müşteri sınırlamaları getirmek, bayileri arasında ayrımcı uygulamalar yapmak suretiyle 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiğinden bahisle anılan Kanunun 16. maddesinin 3. fıkrası ve Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Halinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik'in 5. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendi, 2. fıkrası, 3. fıkrasının (a) bendi ve 7. maddesinin 1. fıkrası hükümleri uyarınca %0,5 oranında olmak üzere 876.536,62-TL idari para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 18.04.2016 tarih ve 19-16/220-99 sayılı kararının iptali istemiyle açılmıştır.

T.C.

ANKARA

9. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019/2102

KARAR NO : 2020/2257

Anayasa'nın 138. maddesinin son fıkrasında yer alan "Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez." hükmü düzenlenmiştir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 28. maddesinin 1. fıkrasında "Danıştay, bölge idare mahkemeleri, idare ve vergi mahkemelerinin esasa ve yürütmenin durdurulmasına ilişkin kararlarının icaplarına göre idare, gecikmeksizin işlem tesis etmeye veya eylemde bulunmaya mecburdur. Bu süre hiçbir şekilde kararın idareye tebliğinden başlayarak otuz günü geçemez." hükmü yer almaktadır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 1. maddesinde; bu Kanunun amacının, mal ve hizmet piyasalarındaki rekabeti engelleyici, bozucu veya kısıtlayıcı anlaşma, karar ve uygulamaları ve piyasaya hakim olan teşebbüslerin bu hakimiyetlerini kötüye kullanmalarını önlemek, bunun için gerekli düzenleme ve denetlemeleri yaparak rekabetin korunmasını sağlamak olduğu belirtilmiş, 4. maddesinde, belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan doğruya veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtilmiş bulunmakla birlikte anılan maddenin devamında bu haller,

a) Mal veya hizmetlerin alım ya da satım fiyatının, fiyatı oluşturan maliyet, kar gibi unsurlar ile her türlü alım yahut satım şartlarının tesbit edilmesi,

b) Mal veya hizmet piyasalarının bölüşülmesi ile her türlü piyasa kaynaklarının veya unsurlarının paylaşılması ya da kontrolü,

c) Mal veya hizmetin arz ya da talep miktarının kontrolü veya bunların piyasa dışında belirlenmesi,

d) Rakip teşebbüslerin faaliyetlerinin zorlaştırılması, kısıtlanması veya piyasada faaliyet gösteren teşebbüslerin boykot ya da diğer davranışlarla piyasa dışına çıkartılması yahut piyasaya yeni gireceklerin engellenmesi,

e) Münhasır bayilik hariç olmak üzere, eşit hak, yükümlülük ve edimler için eşit durumdaki kişilere farklı şartların uygulanması,

f) Anlaşmanın niteliği veya ticari teamüllere aykırı olarak, bir mal veya hizmet ile birlikte diğer mal veya hizmetin satın alınmasının zorunlu kılınması veya aracı teşebbüs durumundaki alıcıların talep ettiği bir malın ya da hizmetin diğer bir mal veya hizmetin de alıcı tarafından teşhiri şartına bağlanması ya da arz edilen bir mal veya hizmetin tekrar arzına ilişkin şartların ileri sürülmesi,

Bir anlaşmanın varlığının ispatlanamadığı durumlarda piyasadaki fiyat değişmelerinin veya arz ve talep dengesinin ya da teşebbüslerin faaliyet bölgelerinin, rekabetin engellendiği, bozulduğu veya kısıtlandığı piyasalardakine benzerlik göstermesi, teşebbüslerin uyumlu eylem içinde olduklarına karine teşkil eder. Ekonomik ve rasyonel gerçeklere dayanmak koşuluyla taraflardan her biri uyumlu eylemde bulunmadığını ispatlayarak sorumluluktan kurtulabilir şeklinde yer verilmiştir.

Anılan Kanun'un 16. maddesinin 3. fıkrasında ise, Bu Kanun'un 4, 6 ve 7. maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunanlara, ceza verilecek teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin nihai karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihai karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayrisafi gelirlerinin yüzde onuna kadar

T.C.

ANKARA

9. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019/2102

KARAR NO : 2020/2257

para cezası verileceği belirtilmiştir

4054 sayılı Kanun'un eylem tarihinde yürürlükte bulunan 16. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, yasaklanmış olan davranışların gerçekleştirildiği tarihten bir yıl önceki malî yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirinin yüzde onuna kadar para cezası verileceği yolundaki hüküm, 08.02.2008 tarih ve 26781 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5728 sayılı Kanun'un 472. maddesi ile "Bu Kanun'un 4, 6 ve 7 nci maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunanlara, ceza verilecek teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin nihaî karardan bir önceki malî yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihaî karar tarihine en yakın malî yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirlerinin yüzde onuna kadar idarî para cezası verilir." şeklinde değiştirilmiştir.

5326 sayılı Kabahatlar Kanunu'nun "Genel Kanun Niteliği" başlıklı 3. maddesinde, bu Kanun'un idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması hâlinde, diğer genel hükümlerinin, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında uygulanacağı, "Zaman Bakımından Uygulama" başlıklı 5. maddesinin 1. fıkrasının göndermede bulunduğu 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 7. maddesinin 2. numaralı fıkrasında ise, suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümlerinin farklılığı hâlinde, failin lehine olan kanunun uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

15.02.2009 tarih ve 27142 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar İle Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Halinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik'in "Amaç ve kapsam" başlıklı 1. maddesinde; "Bu Yönetmeliğin amacı, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 4 üncü ve 6 ncı maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunan teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyeleri ile bunların yönetici ve çalışanlarına, aynı Kanunun 16 ncı maddesi gereğince verilecek para cezasının tespitine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir." hükmüne, "Tanımlar" başlıklı 3. maddesinde "... b) Diğer ihlaller: Kartel tanımı dışında kalan, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 4 üncü ve 6 ncı maddelerinde yasaklanmış davranışları... ifade eder" hükmüne, "Para cezasının belirlenmesine ilişkin ilkeler" başlıklı 4. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinde; "Temel para cezasının hesaplanmasından sonra, bu Yönetmeliğin 6 ncı ve 7 nci maddeleri çerçevesinde, ağırlaştırıcı ve hafifletici unsurlar göz önünde bulundurularak artırma ve/veya indirme yapılır." hükmüne, "Temel para cezası" başlıklı 5. maddesinde; "(1) Temel para cezası hesaplanırken, Kanunun 4 üncü ve 6 ncı maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunan teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin, nihai karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihai karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirlerinin; a) Karteller için, yüzde ikisi ile yüzde dördü, b) Diğer ihlaller için, binde beşi ile yüzde üçü, arasında bir oran esas alınır. (2) Birinci fıkrada yazılı oranların belirlenmesinde, ilgili teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin piyasadaki gücü, ihlal neticesinde gerçekleşen veya gerçekleşmesi muhtemel zararın ağırlığı gibi hususlar dikkate alınır. (3) Birinci fıkraya göre belirlenen para cezası miktarı; a) Bir yıldan uzun, beş yıldan kısa süren ihlallerde yarısı oranında, b) Beş yıldan uzun süren ihlallerde bir katı oranında, artırılır." hükmüne yer verildikten sonra "Hafifletici unsurlar" başlıklı 7. maddesinde; "Temel para cezası, yasal yükümlülüklerin yerine getirilmesi haricinde incelemeye yardımcı olunması, ihlalde kamu otoritelerinin teşvikinin veya diğer teşebbüslerin zorlamasının bulunması, zarar görenlere

T.C.

ANKARA

9. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019/2102

KARAR NO : 2020/2257

gönüllü olarak tazminat ödenmesi, diğer ihlallere son verilmesi, ihlal konusu faaliyetlerin yıllık gayri safi gelirler içerisindeki payının çok düşük olması gibi haller ilgili teşebbüs veya teşebbüs birliği tarafından ispatlanırsa, dörtte bir ile beşte üç arasında indirilebilir." hükmü ile temel para cezasında belli kriterler altında indirim yapılmasına ilişkin düzenlemeye yer verildiği görülmektedir.

Dava dosyasının incelenmesinden; Bursa İlinde iş güvenlik malzemeleri sektöründe faaliyette bulunan Keskin İş Güvenliği firmasının yetkilisi olan dava dışı gerçek kişiler tarafından, davacının bayilerinin nihai satış fiyatını tespit etmek, bayilerine müşteri sınırlamaları getirmek, bayileri arasında ayrımcı uygulamalar yapmak, bayilerine yönelik hedef indirimleri uygulamak ve rakiplerine yönelik yıkıcı fiyat uygulamak sureti ile 4054 sayılı Kanun'un 4. ve 6. maddesini ihlâl ettiğine ilişkin şikâyet başvurusu üzerine yapılan önaraştırma sonucunda, davacının, ilgili ürün pazarlarında hakim durumda olmadığına, dolayısıyla bu şirketin eylemlerinin 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesi bağlamında ihlal oluşturmadığına, anılan teşebbüsün bayisi Keskin İş Güvenlik Malzemeleri'nin yaptığı satışta nihai satış fiyatı belirlemesinin, bayiliğine son verilen Keskin İş Güvenlik Malzemeleri'nin Bursa İlindeki müşterilerini, İstanbul Ticaret İş Güvenliği ve Endüstriyel Ürünler Sanayi Limited Şirketi ve Egebant adlı bayileri arasında paylaşımının; buna ilaveten iki bayiyi birbirinin müşterilerine satış yapmaması konusunda ve ayrıca İzmir merkezli Nam adlı bayiyi Bursa İlinde, İstanbul Ticaret ve Egebant'ın müşterilerine satış yapmaması konusunda uyarmasının, Keskin İş Güvenlik Malzemeleri ve Ekay Elektrik Kablo Aydınlatma Ticaret ve Sanayi Limited Şirketi unvanlı bayilerine diğer bayilerden farklı indirim oranları belirlemek yoluyla bu bayileri rakip konumundaki diğer bayiler karşısında dezavantajlı duruma düşürmesinin, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi kapsamında ihlal teşkil edebileceğine, bu nedenle 4054 sayılı Kanun'un 9. maddesi uyarınca, bahse konu uygulamalardan kaçınması, aksi halde haklarında soruşturma açılacağı hususlarında şikâyet edilen 3M Sanayi ve Ticaret A.Ş.'ye görüş yazısı gönderilmesine ilişkin 04.07.2007 tarih ve 07-56/669-232 sayılı Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılan davada; Danıştay Onüçüncü Dairesi tarafından 30.11.2011 tarih ve E:2008/3117, K:2011/5424 sayılı iptal kararının verildiği; bu karar sonrasında, davacı şirket hakkında; bayilerinin nihai satış fiyatını tespit etmek, bayilerine müşteri sınırlamaları getirmek, bayiler arasında ayrımcı uygulamalar yapmak ve bayilerine yönelik olarak hedef indirimler uygulamak suretiyle 4054 sayılı Kanunun 4. maddesinde yer verilen yasak faaliyetlerde bulunup bulunmadığına yönelik olarak soruşturma açılmasına karar verilmesi üzerine yürütülen soruşturma sonucunda; davacı hakkında 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinin ihlâl edilmediğinden bahisle anılan Kanunun 16.maddesi uyarınca idari para cezası verilmesine yer olmadığına ilişkin Rekabet Kurulu'nun 25.06.2014 tarih ve 14-22/46-203 sayılı kararının tesis edildiği ve bu kararın iptal edilmesi istemiyle Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin E:2014/1947 esasına kayden dava açıldığı, Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin 17/12/2015 tarih ve E:2014/1947, K:2015/2403 sayılı kararı anılan kararın ile iptal edilmesi üzerine, yargı kararının uygulanmasını teminen 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 23/01/2008 tarih, 5728 sayılı Kanun ile değişik 16. maddesi ve para cezasında lehe düzenlemeler dikkate alınarak; 25.06.2014 tarih ve 14-22/46-203 sayılı Kurul kararı ve Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin 17/12/2015 tarih ve E:2014/1947, K:2015/2403 sayılı kararı ile bir kısım satışlarda bayilerin yeniden satış fiyatını belirlemek, bazı bayilere rekabette dezavantajlı duruma düşürecek şekilde ayrımcı iskonto oranları uygulamak suretiyle 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ihlal edildiğinin tespit edildiğinden bahisle, davacı şirkete 2013 mali yılı sonunda oluşan ve Kurul tarafından belirlenen yıllık gayrisafi gelirlerinin 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin 3. fıkrası ve

T.C.

ANKARA

9. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019/2102

KARAR NO : 2020/2257

Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Halinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik'in 5. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendi, 2. fıkrası, 3. fıkrasının (a) bendi ve 7. maddesinin 1. fıkrası hükümleri uyarınca %5 oranında olmak üzere 2.115.839,95-TL idari para cezası verilmesine ilişkin 09/06/2016 tarih ve 16-20/340-155 sayılı Rekabet Kurulu Kararının tesis edilmesi üzerine; 09/06/2016 tarih ve 16-20/340-155 sayılı Rekabet Kurulu Kararının iptali istemiyle açılan dava neticesinde Ankara 7. İdare Mahkemesinin 02.11.2018 tarih ve E:2017/619, K:2018/1821 sayılı kararı ile "Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin E:2014/1947 sayılı dava dosyası kapsamında, davacı tarafından 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ihlâline sebebiyet verildiği tespit edilen eylemlerinin gerçekleştiği tarihte yürürlükte bulunan idari para cezasının belirlenmesine ilişkin hükmünde, "...yasaklanmış olan davranışların gerçekleştirildiği tarihten bir yıl önceki malî yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirinin..." esas alınması suretiyle idari para cezası miktarının saptanması gerektiğinin açıkça ifade edildiği, bu hükmün 08.02.2008 tarih ve 26781 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren 5728 sayılı Kanun'un 472. maddesi ile değişik ve işlem tarihinde yürürlükte bulunan son halinde ise; "... ceza verilecek teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin nihaî karardan bir önceki malî yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihaî karar tarihine en yakın malî yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirlerinin..." esas alınması suretiyle idari para cezası miktarının saptanması gerektiğinin açıkça ifade edildiği anlaşıldığından ve her ne kadar dava konusu Kurul Kararında lehe düzenlemelerin dikkate alındığı şeklinde bir ifadeye yer verildiği görülmekte ise de; idari para cezasına esas teşkil eden eylem(ler) tarihinde(2007 yılında) yürürlükte bulunan mevzuat hükmü uyarınca, en son gerçekleştirilen eylem tespit edilerek bu eylem yılı esas alınarak bir yıl önceki malî yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirinin hesaplanması ve bu durumun dava konusu işlemde de değerlendirilmesi ve açık ve somut bir şekilde ortaya konulması ile; ardından 08.02.2008 tarih ve 26781 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren 5728 sayılı Kanun'un 472. maddesi ile değişik ve işlem tarihinde yürürlükte olan yasal düzenleme uyarınca da nihaî karardan bir önceki malî yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihaî karar tarihine en yakın malî yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirlerinin hesaplanması ile; her iki durum (eylem tarihinden önceki yıl ile karar tarihinden önceki yıl(2015 veya en yakın yıl) esas alınarak hesaplanan gayri safi gelir) uyarınca oluşan sonucun değerlendirilerek davacı lehine olan yasal düzenlemenin esas alınması suretiyle idari para cezası miktarının belirlenmesi gerekirken; Kurul Kararı tarihinden önceki 2015 yılı ve 2013 yılları esas alınarak belirlenen yıllık gayri safi geliri arasından lehe olanın uygulanması suretiyle 2013 yılı gayri safi geliri esas alınarak tesis olunan işlemde; en son gerçekleştirilen eylem yılının bir önceki yılı gayri safi gelirinin değerlendirilmemesinin lehe hükmün uygulanmasının özü itibarı ile gerçekleştirildiği anlamına gelmeyeceği ve bu açıdan Kabahatler Kanunu'nun anılan hükümlerinin gözardı edilerek karar verilmesi mümkün olmadığı gibi, bir çeşit hukuk güvenliği sağlayan ve günümüz temel ceza hukuku ilkelerinden biri olan lehe kanun uygulamasından, en son gerçekleştirilen eylem tarihinden bir önceki yıl, şirket gayri safi gelirinin değerlendirilmemesi suretiyle davacının mahrum edilmesinin de düşünülmemesi, lehe veya aleyhe sonuç doğurma meselesinin her durum bağlamında idari para cezası uygulayan makam tarafından değerlendirilmesi gerektiği anlaşıldığından, işbu sebeple dava konusu işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı sonucuna varılmıştır." gerekçesiyle dava konusu işlemin iptaline karar verildiği, bunun üzerine davalı idarece 4045 sayılı Kanunun 16.

T.C.

ANKARA

9. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019/2102

KARAR NO : 2020/2257

maddesinin üçüncü fıkrası ile Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Halinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik'in 5. maddesinin 1. fıkrası hükümleri uyarınca 2006 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayri safi gelirinin %0,5'i oranında olmak üzere 876.536,62-TL idari para cezası verilmesine üzerine görülmekte olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Olayda, yukarıda metnine yer verilen Anayasanın 138. maddesi ile 2577 sayılı Kanunun 28. maddesi hükümleri uyarınca, mahkeme kararlarının gereğinin idarece geciktirilmeksizin yerine getirilmesi kaçınılmaz bir zorunluluk olup, idari yargı yeri tarafından verilen bir iptal kararının tam olarak yerine getirilmesinin, bu kararın gerekçeleri göz önüne alınmak suretiyle idarece hareket edilmesi olduğu aşikârdır.

Bu durumda, davacı şirkete 2013 mali yılı sonunda oluşan ve Kurul tarafından belirlenen yıllık gayrisafi gelirlerinin 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin 3. fıkrası ve Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Halinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik'in 5. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendi, 2. fıkrası, 3. fıkrasının (a) bendi ve 7. maddesinin 1. fıkrası hükümleri uyarınca %0,5 oranında olmak üzere 2.115.839,95-TL idari para cezası verilmesine ilişkin 09.06.2016 tarih ve 16-20/340-155 sayılı Rekabet Kurulu Kararının iptali istemiyle açılan dava neticesinde verilen Ankara 7. İdare Mahkemesinin 02.11.2018 tarih ve E:2017/619, K:2018/1821 sayılı kararının gerekçesi doğrultusunda davalı idarece yapılan inceleme kapsamında; uyuşmazlığa konu eylem tarihinden önceki yıl olan 2006 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayri safi gelirin 175.307.324,73-TL, Rekabet Kurulunun 25.06.2014 tarih ve 203 sayılı kararı tarihinden önceki 2013 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayri safi gelirin 423.167.990,85-TL ve Rekabet Kurulunun 09.06.2016 tarih ve 155 sayılı kararı tarihinden önceki 2015 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayri safi gelirin 578.294.961,75-TL, 2018 yılı gayri safi gelirinin ise 817.205.906,47-TL olduğunun tespit edildiği, davacı lehine olan yasal düzenleme esas alınarak 2006 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayri safi gelirinin 4045 sayılı Kanunun 16. maddesinin 3. fıkrası ve Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Halinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik'in 5. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendi, 2. fıkrası, 3. fıkrasının (a) bendi ve 7. maddesinin 1. fıkrası hükümleri uyarınca %0,5 oranında olmak üzere 876.536,62-TL idari para cezası verildiği anlaşıldığından, Ankara 7. İdare Mahkemesinin 02.11.2018 tarih ve E:2017/619, K:2018/1821 sayılı kararının gerekçesi doğrultusunda tesis edilen dava konusu işlemde hukuka aykırılık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, **davanın reddine**, aşağıda dökümü yapılan 183,35-TL yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına, AAÜT uyarınca duruşmalı işler için belirlenen 2.590,00-TL vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine, artan posta ücretinin kararın kesinleşmesinden sonra davacıya iadesine, kararın tebliğinden itibaren 30 gün içerisinde Ankara Bölge İdare Mahkemesine istinaf yolu açık olmak üzere, 13/11/2020 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan
BAHTİYAR KAYIŞOĞLU
102681

Üye
MEHMET ALİ GÜRER
182255

Üye
FİLİZ ÇETİN
192950

T.C.
ANKARA
9. İDARE MAHKEMESİ
ESAS NO : 2019/2102
KARAR NO : 2020/2257

<u>YARGILAMA GİDERLERİ</u>		:
Başvurma Harcı :	44,40 TL	
Karar Harcı :	44,40 TL	
Vekalet Harcı :	12,80 TL	
Posta Gideri :	38,00 TL	
TOPLAM :	183,35 TL	